

retur; cumque illam optat, quam amplexum sufficiens. Opinio hac in Scripturis non caret fundamento, quod sectatoribus in schola: sed quomodo cumque resbeat; sive Unigenitus aeterni Patris per se paupertate gerit, vel aeternus Pater optionem fecerit, certum est. Dei estimatione paupertatem pravulamente divitis, Iun., & praefepium Bethleem Monarcharum editibus thronis, & Creatore universorum in nativitate sua rebus omnibus indigere.

Ie 10:16. Ie 10:16. Ie 10:16.

Afferat JESUM CHRISTUM in praesepio profundissime
humilioris sae temporis ex time dignum esse objectum
cultus nostri; veritas est, quae nullam patitur dubitatio-
nem, ubi facta perpenditur. Re enim vera infans, qui va-
gibus suis hodiernia die nos emolliit, idem est Deus, qui
intra paucos annos naturae leges daturus est, sicut futurus
mortuorum, fibram vitam redditurus, fauimus probaturus
divinitatem misericordie prodigavit. Hinc illi modo, libet ob-
mutescat, Verbum est; licet pannis involvut, liber est,
& a nemini pendet; licet adhuc rubens ab uero, et an-
te Abraham, & ab atrocento genitus in splendoribus Sanctum.
Iuste ut illum adorare possimus tamquam Deum,
necesse non est, ut imperitaverit in celo, in terra, & in
mari, suprema hac autoritas olim conciliavit illi nomi-
num cultum, & obsequia. Ab incububatis, ab ipso in mun-
dum ingressu jam est Verbum caro factum, & per pauperi-
atem suam detegere Jam uero Deum meum, & Creato-
rem meum. Propter eamdem crassam aternas Pater illius,
S. Paulus inquit, eo momento, quo illum primum offendit
mundu in paleis jacentis, pannis involvut, totis artibus
contremiscerunt, gementemque; praesepi caletibus An-
gelis, ut primi exhiberent illi honores illius debitos di-
greditur. Cum iterum introducti praeingentibus in orbem terrae, di-
gitur. Cum adorat eum omnes Angelus eius. Ad Hebre. 1.

In hoc My-
sterio nos-
tum Dei
estendit no-
stris amori-
bus magni-
tudinem.
Deus fatus non fuit cor nostrum petere, illud lucra-
luit; & in noste capitis, quo pacto, dicam, hoc si-
tu in hoc ineffabili MYSTERIO nobis detegendo o-
amorem, quo nos persecutus est; unde factum est,
Chrysostomus MYSTERIUM DEI nascientis appelleret, man-
agementum amoris divini. Et ratio est, quia Deus in
creatione ostendit potentiam suam, lapientiam vero
in omnium creaturarum rerum regimine pra se fulit;
nam vero suam in extremo iudicio manifestabit: Se-
nam eius amor elixit? in nativitate sua cum se in
humilitate nostra induxit ostendit. JESUS CHRISTUS
filius Patris sibi amabat homines, verum est; sed latet
huc quousque illas amaret: Amor iste erat absconditus.
Deus pauper, Deus humiliatus, Deus in passibili, in
lique carne, omnia detegit. Hoc apertissimum est te-
nendum & ut dicam, opus praeftantissimum amoris

Eritis Dei
venit in ter-
ram futuri
omnibus vi-
tutum pre-
ceptorum his
misib;.

Connis Christiana perfectione in ea continetur morum disciplina, quam JESUS CHRISTUS orent exercut. Dei Filius secundum nonnullorum Theologorum sententiam, non veneratur in terras solam ad peccatum hominem reparandum; verum etiam ad hominem virtutibus ambiendum. Se illi similes praeberat non ut, ut coram esset Redemptor, fed etiam, ut corum esset exemplum: ita ut etiam homines paruiserit, nihil tamen feciis Salvator humanam carnem allumpnus fuisse, ut illis praeferatur exemplo obediencie Patri suo debitis; quod coegerit illum, ut ab ipsa natiuitate ostendat praecipuas virtutes, & maxime effusantes, quarum ideam proponerat; ideoque S. Ambrosius testatus est, virtutes omnes in illis perfonam quoddammodo incarnatas fuile.

Quoniam **Filius** **Dei** **Cum** **Filius** **voluit** **se** **nobis** **similem** **præbere**, **se** **hominem** **faciens**, **nequaquam** **est** **fece** **arbitratus** **et** **similes** **nobis** **fieri** **per** **ea**, **qua** **in** **nobis** **excellant**, **yidelicer** **per** **animam** **intellec** **tum**, **&** **ratione** **animata**, **qua** **nos** **super** **beatu** **extollit** **animantia**. **Sed** **ut** **omnimodam** **cum** **nobis** **laborer** **similitudinem**, **dignatus** **et** **se** **conjugare** **cum** **co-** **quod** **in** **nobis** **humilium** **est**, **accipiens** **corpus** **cujusdam** **naturæ**, **cujus** **est** **nostrum**. **Ad** **hac** **similitudo** **ita**, **quam** **cum** **nobis** **habere** **voluit**, **non** **est** **dumtaxat** **in** **speciem**, **ve-** **lit** **illa**, **lib** **qua** **Angeli** **nonnquam** **hominibus** **appa-** **runt**; **qui** **quidam** **hares** **et** **anathemate** **percusa** **a** **pri-** **mis** **Ecclesiæ** **faculis**; **fer** **similitudo** **realis**, **&** **effectiva** **similitudo** **natura**, **qua** **omnia** **habet** **lineamenta** **humili-** **titatis**, **miserie**, **&** **infirmatarum** **humanæ**: **verbio** **eius-** **rei**, **qua** **cum** **Dei** **natura** **omnia** **simil** **est**, **non** **potest**.

De Filios. Exsistimandū non est *Filiū Iesu* acceſſū, quod alii
domini nō ſunt, & quod poteſt auctiōne
certum. & temporā
elegit patrū
evidētū
et quidq[ue]m
ex maiis
exponit
omnib[us] m[odis] p[ro]p[ri]etatis
hominiſū ūlūfent, qui naſcentur, qui ſcīant, & qui
ſibi non cīgunt tempus, vel locū ſuū nativitatis: ſed
Salvator, qui in utero matris ſue de rebus omnib[us] di-
ſpone poterat, elegit, atque determiṇavit omnes hu-
mīnū Mysteriū circumſtantias, ut docet *Augustinus*. Se-
quuntur namq[ue] hoc uitar potestare? ut naſcentis exerceat
et ſuū ūlūfent.

quod nomines doctari accepterat, mortuacione; ; pauperitate, humilitate. Hac de causa hyemis tempus elegit, quod maxime rigidum est; nasci vult in frigido, exppositus omnis aeris inclinente. Eligit concubina noctis tempus, quo vis frigoris maxime savor; ; nascitur in extrema paupertate, sine ullis ad id commodis, ab omni-

nibus generatim omni ope desitutus, ut sine solatio
patiatur.

PARAGRAPHUS VI

Dilecti ex Asceticis, recentibusque Concionatoribus Iusti
huius Argumenti.

Sentiens Virgo sanctissima infante tempus perperit in
Oppidulo Bethleemitico diveriorum quasvis; nec in-
venit praeturbas eorum, qui undique confluabant; cum da-
mum ditoribus hospitium reservarentur. Sancta Virgo & San-
ctus Joseph fortasse habebant; unde solerent profec-
ti, quandoquidem hunc requirebant; sed procul dubio non
erait in Bethleem locus adeo pauper, qui IESUM CRI-
STUM exciperet. Huius erat etiam maecri undeque quo
satiscerent, opus erat stabulo, quo perfide duo Deo ca-
rissima, & maxime verenda, undique ejusca feso recipie-
re tenerentur. O Salvator, quam dilucido incipis Mundi
superbiam daminare, atque confundere! Hoc in loco ter-
ram omnium abjectissimum natus est supremus Mundu-
minus. Quod spectaculum hoc mirabilis! Deus puer, &
puer hic, qui Deus est, pro quo in calo nihil satiatis
magiscum est, & cujus thronus atria sublimior est, jacet
in praefatio, statu duorum animalium calcifactus, omnibus
aeris contumelis expositus, tempore anni levissimum, cum
interim ut Principes subditi illius in magnificis orientibus
penitentialibus, & in omni comodiolorum affluenti! Heu Do-
mine! quam tandem concipere oportet paraperitis
ideal! & quis meum conqueri potest de foro sua? ubi
videat hoc in statu MERICHRISTUM? Pater Christi Te-
mo 2. recusum sumus.

Maria præ ceteris zgnoescens admirabilis Filius fuit dilectissimi qualitates, non nisi filientio suam exprimere potest admirationem: quamvis haec repulsa, non nisi propter Filium suum illi gravis extiterit. Quiniam filius tuus sensus ad hujus præceptis, ad vitam mentorum, & omnigenae egreditur, ad stabulum hujus adspectum? Mazzini, dicit, poterat, uterque Pater, incububila sunt nativitati Filiis sui destinata? Hoc tunc ejus palarium? Haec sunt honoris- & qualitatis ejus insignia? &c. Sed falso quenam fute nostra obsequia? Item?

Humilio, qua subi oculos vestros hodierna die, **P**ideles, vobis nequamquam stuporem iniicias. Infans pannis involutus, & jacens in praetorio! Quantam signa ad Deum cognoscendum? His ergo Melefias ille per tot fœcula expeditatus, tot oraculis pronosticis, tot figuris presagiosis; & a Propterea pronunciatis; desideratus genibus, ipes Israely dæmonum terror, Mundus Redemptor, calix terraque triamphator? Agnoscamus ex mysticis hinc signis incarnati Verbi admirabilem divina Sapientiam rationem. Cum vellet hominem quidem elevari, sed circa superbiam, & deprimenti sine foribus, voluit ut nos ad ipsum usque ascenderemus, ipsa ad nos utique a deponente; ut nos adiaceret ad apicem exaltationis per gradus, qui in seculis illis spiritu continerent. Vobis igitur ad id se adorari sub forma papieris infantilium, infirmi, rerum omnium egeni, suam celare magnitudinem sub humiliacione; divitias sub paupertate, potentias sub infinitate ad infringendam hominis superbiam, ex peccato ejus profectam, quin auferat illi proprias excellentias sensum profectionis a Deo. **A**bbas du Barry sermone pro Nativitate Domini.

Principes terra nascuntur in purpura, & vanitas eorum superbis titulis decoravit illos indigentibus nitorem, & magnificientiam incubalborum suorum; sed Rex cali ori- ri voluit in paleis, quia Mundus, qui opus est maximum illius, nihil habet ipso dignum. Tanguum universus Creato- r in sole potuit folium suum; sed quatenus Redemptor constituit illud in stabulo, & praepulchrum fuit eius incubala. Vide re mihi videor omnes divitias, omnia magna- lia, & faculi pompas ad pedes divini hujus infantis. Ne finimurque in hac contemptibili specie, qui in infante hu- bo Augusto nos posset deterrere; licet imbecillus, infi- misque videatur, Isaías Propheta illum Deum fortem ap-

Hic infans est, S. Bernardus ait: sed sciens eligere bonum, & reprobare malum. Ceteri pueri plorant; & genuunt per infirmitatem; hic ploras; & gemis per Caritatem. Illi open fibiles poscent, hic affect: in illis patitur natura; in hoc gratia nos docet: In illis balbutire effectus est ignorancie; ratiocinio in hoc inventum sapientia. Hinc lactime sunt humanus infirmitatis solutum, inde sunt divina potestia temperamentum. Heu fratres! Si hoc non afficiunt obiecto, & non illustrauero, quid flectere poterit cordium nostrorum duriam, & mentium caxitatem. *Idem.*

Consideremus, Fideles, Dei Filium in paupere sua nativitatis apparatu; quid hoc in terra dicit nobis? Spiritu per ingrediamur in stabulum, audiemus vocem dicentem nobis, pudeat vos domum vestram, quia totidem sunt palatia, atque rupellectum, ac inutilium indumentorum, cum ego habeam pro cubili praefecommodatum iusti, & pro sociis

meis duo jumenta. Pudeat vos magnificorum conclave, ad quæ conanimi prohiberet aditum vel levissimum tempore statuum incommodes, dum stabulum semiclaustum me obligat tempestatis adeo fave frigoribus. Pudeat vos contemptus, in quo habetis quidquid humiliare vos potest; precautiosus, quia utimini, ne videamini eo in statu; quem vefra vanitas horret; artium, quibus efficiatis ad tegendam vestram, quibus admodum curvatae, et deinde

JESUS CHRISTUS nascientis paupertas nos magis percepit in eo, quod celebramus Mysterio, cum primum sit factum, sub quo se nobis Mundus Salvator ostendit: *Hoc est Christus natus.* Illa primum esse debet homini Christiani lineaemant, & velut bafri Religionis. Idecirco Evangelium, bonum hoc nuncunt, hac apparitione Regni Dei, magnum hoc latitare argumentum ab Ecclesiis nunciarum Re-

Contempnere magnum irru obiectum, quia non exhibet fidem; Spiritu ingrediamur in hoc stabulum; videmus Deum hunc absconditum, qui in tenebris noctis, in creaturam rerum omnium silentio, & rerum omnium egreditur, se pauperem facit, nos locupletat. Filius hic nascitur in stabulo defertus, & ab omnibus derelictus. His Deo est, cuius omnia sunt opera, & cui omnia parent. Hec est aeterna Sapientia, quia omnibus Dei consilii adficitur, & quam illa possedit ab initio viarum suarum. Adorabilis ista sapientia, in membris infantali hujus absconditum.

rabus ita sapientia in membris infantilium natus adconcep-
tione, genita erat in splendoribus Sanctorum. Homo ingra-
tae, & cæcæ, cognoscere noluisse hanc divinam Sapientiam
in divinitatis Magnificencie ipsius, num cogaoeis eam in sta-
bili paupertate? Tu cumularas tot bonis, & benefactis
non agnoscisti manum illius, qui effudit illa in te tanta cum-
largitate; autem obstruxisti vocis huic per tot ora clamata-
ti, quod sunt creata: o homo, adora Dominum Deum tuum! Amor industriosus aliam illi vocem suppeditavit, ut perfusa-
re tibi, & per præfepsi fu paupertatem te erudit. Nonne
mebus ratus omnibus indigentem. Nonne in ipso vita sus-
tinetur Argumen-
tum.

Heu, Fratres mei! quid non dicit divinus hic puer,
Verbum hoc divinum racens, atque halbutiens? Ne labo-
remus quarentes regulas pietatis, quas sequamur: quidquid
fingi ne potest ingens in Mundum magis obscuris, De farru,
miser, & incommodus statu Salvatoris? Mortalis redigimus in quo De-

nobis sciendum, & exercendum est, ex hoc admirabilis libro
percipimus. Omnes Prophetae, Doctores omnes, omnes
Apostoli loquuntur per os illius, qui os illorum aperit.
Stabulum Bethlehem schola est, ubi omnes Christiani eru-
diti debent in scientia salutis. Omnes Cali viae, omnes
salutis semita per illum incipiunt, & in illum definunt,
qui principium est, & terminus; & qui cum sit via, ve-
ritas, & vita, omnibus hominibus Cali viae aperit. Dei
mei Providentia! S. Bernardus exclamat, quam admirabilis
est! Carnalis, & animalis homo divina concipere non po-
terat; Sapientia ipsa facta est caro, ut se præbere fensi-
blem, atque intelligibilem carnem hominibus. Deus non
profert amplius oracula sua per homines, fando furore cor-
reptos; non amplius mythicis locutionibus, involutis ter-
potest ad incitas magis, quam Beatisimam Virgo, cum longo,
molesto itinere impedita, nullum nata diversiorum,
& sentiens adventare terminum, quem Incarnata
Sapientia praeposterat, ut in lucem prodiat: Virgo haec
peperit illum in derelicto stabulo, inter duos animalia,
qui illuc inventabantur. Ecce illum procudulitum a prima
vita sua momente sustinere paupertatem, humiliatum,
mortificationem, qua nulla major fungi potest; nos autem
et contra nonne eligimus domos, & aedes honoratores,
commodiores, quam postumus? Nonne studeamus in mundo
noscere magis, quam postumus? Nonne maiorem habere
familiam, pluriq[ue] domesticos ales concuramus? Nonne vel-
lentes omnes Providentia leges suæ, deque vertore, ut
opus, & honoribus cumulagemus? *Idem.*

Cum non imperavit Deus, ut Salvatoris Nativitas aque numeraretur principibus, diciturque Iudeorum, sicuti Paulus: *qui nuntiata fuit? Nonne haec in re exclarare possunt, auctoribus his a sapientia, & eruditis ea parvulis?* Sed quid proficeretur superbus illis mortalibus nisi a Angelorum appariret? Quid illi dixissent: *quid cogitabat?* cum Angelus haec Melissi Narivitatem designasset illis ex pannis, ex pretepio, ex stabulo? Cum monardus tenerent Melissi adventum conjunctum iuri cum ea pompa, & luce, quam animo conceperant, quod rallicant judicium de illius paupertate, silentio, miseria? Agnoscunt illum aliquando S. Augustinus ait: *inter fulgentissimam divinitatis lux signa, quemadmodum illam cognoscere valuerint ex solis filiis humilioris indicis.* Caci oculorum acie donati, sedata procilia, mortui ad vitam revocati, non valuerunt efficiere, ut ponderis accessio fieret adorabili humilitate, qui simul cum Melissi qualitate esse non posse illis videbatur. Quas igitur imprecisiones in eorum mentibus efficeret potuisse tantu abiectione, infirmitate, & cegitate? Sed cur ad conjecturas confundendum est? quandoquidem negligenter horum Pseudopatrum Christum Iesum in Melissi querendo fatis, superbum ostendit animz illorum nequitiam, aquae superbiem, qua obsecram omnibus divini Solis hujus lumenibus statuebat. *Idem in sermone de Magdalena IESU;*

atores, qui audirent omnes auriculum invisibilis huic Con-
siderationi, qui loquuntur illis per vos vestrum, audire possunt
vocem Dei in hominum voce! Erudi nos igitur, divine puer.
Non loquimur pro te, nisi ut hortemus Fideles, ut
pro te nos audiant, & intelligent. *Idem.*
Jam balbutientis Infantis vagitus silentium indicunt ce-
lebrissimis demonum oraculis; jam folis hujus radii in pa-
cta etiam eclipsi nova cinct in celo lydera, & dissipant
dennissimas Idololatrias tenebras; jam Ecclesia fundamenta
attolluntur, jam pax inter calum, ac terram evulgatur;
jam resonat aer plauibus, latitatioque concentibus: adeo ve-
rum est hoc praefepsum, hunc infantem, hos panos eius
conformes qualitatibus Mefissar, quandoquidem efficiens, ut pa-
nus eius potentia illicet, & gloriole Ministerii fui mu-
nera pravortantur O non pulcherr quocumque pulcher-
timo die! qua sit aperito Evangelii per Caledes nuncios;
qua Deus non annunciat amplius Medium in Prophetis;

De Nativitate Domini.

30

in oppido ignoto, in deserto stabulo, ut doceat homines, qui haec tenaces indociles fuerant veram salutis scientiam. Ante sermonem in omniis Ethicis Christi argumenta, Tunc 1. Mysteriorum: sermons de Nativitate Domini.

Nihil autem potest hominibus errorum, in quo plerique versantur, in iis, quae ad Mundi hujus opes, honores, magnificientiam, & amorem pertinent, eorum omnium, quae mentibus intent, & qua nutrire, & alere potius hominum possunt, errorum de quam explore ambitionem. Mundus tamquam Dominus, Mundi huius, qui illos fallere querit, hac illis exhibeat fatis est, ut eos in suam perterrita servitum; neque de alia quampli reteris nescire, cum illis agit, ut loveat errorum illorum, & præjudicia, quæ fecum ab incububus deterunt: Error, & præjudicium, quod sane multi operis, ac laboris erat autem: nam antequam Dei Filius in Mundo appareret, dicere possumus hanc vulgarissimum fuisse mortalium illusionem. Festina ligatus Magister, in terram descendit, ut homines de hoc errore ruprissim. Mundus tamen facilius hoc momentum expectat, providenter tamen decretis præstitutum. Impatiens expectamus quenam futura sit prima lectio, quam illis tradidit: & hoc profecto illa est, cui attentiones nonmet præstare debemus, tamquam illi, quis in animis nostris maiorum vix est habuit. Sed mundus universus divini huius Magistri doctrinam horret, &c. Idem.

Ad auferendum igitur ab hominibus errorum huic, delegendam ideam, quæ de honoribus, opibusque concepit, Melius iste venit tandem in terras. Sed venit in noctis caligine ignotus, sine pompa, sine fulore, sine tota hac magnificencia, quan Judex sibi proponerunt; sed e contra præstulit omnem fatus hujus contemptum, quem homines tamquam magotudinis characterem recipiunt. Quod, ambo vos, hoc est hujus Magistri documentum, quem ipsam esse sapientiam patet? Et si homines illud intelligunt, & norunt quid per hoc ipse velit innuere, nonne inde inferre debent, honorum, pomparum, nitorum, & quidquid per ambitionem nostram tamquam magnum aliquid recipimus, obiectum esse contempsimus, & reprobationem Dei? Hac igitur nobis fugienda sunt, tamquam nostri mali causa, tamquam primus, & maximus obnoxius nostra, & tamquam fons maximum flagitorum, quæ in Mondo contingunt. Ita ite contemptus, & hac fuga sunt primum illud axioma, quod hic hominum Magister instituit. In vita sua curriculo auferit, delebitque virtus singularia, effectus omnes generalis hujus erroris, sed per se ipsum docere vult primum hoc, & maximus momentum placitum Ethicæ sua disciplina. Idem.

O Mortales, quos inanis idea mundana pompe occupat; si tot faculorum experientia errorum vobis afferre non potuit, vobis ejusdem mobilitatem oculos ponens, ad quod tu quoque, quid tandem redigitur? Hei! Melius dirige judicia, Filius haec, quæ vobis facienda sunt, ad normam illius, quod Sapientia incarnata constituit, & cum S. Bernardo hanc elicite argumentationem, que æque justa est, ac validia, & aperte ad persuadendum. Aut Mundus erat, aut Christus fallitur.

Necesse est alterius in errore sit, vel Mundus, vel incarnationum Verbum; quandoquidem sibi tem contradicunt. Alter quidem ostentat opes, divitias, nitentemque hanc pompay, quæ nos allicit, alter vero commendat pauperitatem, humiliatorem. Utet fallitus? uter verum docet? Heu! si rectum hinc iudicium inferis, cum Sancto eodem vobis argendum est: Argui impossibile est divinam solitudo sapientiam tam in iis, quæ dicit, quam in iis, quæ operatur; quid ergo inferendum est, nisi Mundum os nobis subiuntrit, nos in errore versari, cum sequitur Mundi placita, & patinur oculos nostros perfringit inani hac luce, quæ præterit, & in fumum evanescit. Præserit figura huius mundi. Ad Corin. 7. Idem.

In Salvatoris stabulo, in deserto hoc recessu Mundi Magister primam suam scholam instituit; ubi Sanctus Augustinus omnes invitauit terra Principes, ubi dicitur humiliatum, & quanti facienda sunt hæc omnia magnitudine dñis insignia, quæ ostentare gesuunt, & totidem sunt superbi monumenta. Dilectionem tandem humiliatim agnoscere, etiam nondum loquente doctore. Dicite divites, & principes Mundi, vobis humilatim ad exemplum Dei, qui ad extreum exinanitus est, & qui cum pondum loqui posset, docet vos humiliatim sub hoc paupere apparatu, quo lepus est: Vestes magnifice, quibus ells induit, alunt non vestram superbiam? Oculos conjicite in pannos, quibus est involutus. Superbia domus, & conclave pretiosus, exornata inflant, ne cor vestrum, ita ut vobismet vos aliquid est perfundatis, & merecamini, ut praeteritis nescitis? Respicite stabulum, ac præsepium, ubi Deus vester in paleis recumbit.

Quam longe alius es ab eo, qui videris, infans Deus! Nequum fatus perficiuntur sibi hominum oculi, ut aliud dignoscant in te, nisi tenui corporealium, infirmum, deliciatum, frigore adfatum, rebus omnibus destitutum, humi jacens inter jumenta, tamquam hominum rejecta; cum nihilominus sis Filius æterni Patris, Splendor glorie, & charactor substantia eius, Deus Infinitus, Omnipotens,

divinarum opum thesaurus, beatarum animalium gaudium, delicia diligentiam te, beatitudi cupientem, & requies te possidentum. Quomodo magnus simus es, & exiguis, o Deus Ians! Temet hoc in stitu posuisti, ut facilius amorem nostrum mereris? neminem recisis. Nascitur in loco profus patente, unicuique patet aditus ad te, & permittis omnibus, ut te peramante complectantur. Ab conditum ma-
jesticatum tuum, Rex gloria, ut homines citra timorem ad te valeant accedere, ac familiariter tecum pertrahere; quis enim auderet adire coram te, nisi bonitas tua adeo faciem nobis ad te præberet accessum? Veni in animam meam, infans Deus, per recentem nativitatem & expie illud, quo flagras possidendi tui desiderium; mecum manes, in me requiesce: emolli tua agni dulcedine duritatem cordis mei, ut loveat errorum illorum, & præjudicia, quæ fecum ab incububus deterunt: Error, & præjudicium, quod sane multi operis, ac laboris erat autem: nam antequam Dei Filius in Mondo appareret, dicere possumus hanc vulgarissimum fuisse mortalium illusionem. Festina ligatus Magister, in terram descendit, ut homines de hoc errore ruprissim. Mundus tamen facilius hoc momentum expectat, providenter tamen decretis præstitutum. Impatiens expectamus quenam futura sit prima lectio, quam illis tradidit: & hoc profecto illa est, cui attentiones nonmet præstare debemus, tamquam illi, quis in animis nostris maiorum vix est habuit. Sed mundus universus divini huius Magistri doctrinam horret, &c. Idem.

Ad auferendum igitur ab hominibus errorum huic, delegendam ideam, quæ de honoribus, opibusque concepit, Melius iste venit tandem in terras. Sed venit in noctis caligine ignotus, sine pompa, sine fulore, sine tota hac magnificencia, quan Judex sibi proponerunt; sed e contra præstulit omnem fatus hujus contemptum, quem homines tamquam magotudinis characterem recipiunt. Quod, ambo vos, hoc est hujus Magistri documentum, quem ipsam esse sapientiam patet? Et si homines illud intelligunt, & norunt quid per hoc ipse velit innuere, nonne inde inferre debent, honorum, pomparum, nitorum, & quidquid per ambitionem nostram tamquam magnum aliquid recipimus, obiectum esse contempsimus, & reprobationem Dei? Hac igitur nobis fugienda sunt, tamquam nostri mali causa, tamquam primus, & maximus obnoxius nostra, & tamquam fons maximum flagitorum, quæ in Mondo contingunt. Ita ite contemptus, & hac fuga sunt primum illud axioma, quod hic hominum Magister instituit. In vita sua curriculo auferit, delebitque virtus singularia, effectus omnes generalis hujus erroris, sed per se ipsum docere vult primum hoc, & maximus momentum placitum Ethicæ sua disciplina. Idem.

Si deum autem Salvator ex eo tempore ostendit vras Dei longe remota esse a cogitationibz hominum mundi hujus, eius placita sola nativitatem sua revertere; parvi facienda esse commoda temporalia, quæ tanta cura queruntur; & corpus nostrum cum saevitia tractandum esse: si enim JESUS CHRISTUS adeo aspera sum tractavit, quod purum erat, innocens, ac perfecte divina voluntati subiectum, quoniam tandem nostrum a nobis contemnum est, quod est corpus peccati; & huius aperius nostra felicitatis? Voluit ergo, ut nos erudirem, corpus suum quavis factum, & delicatum, humi in palea collocazi, quia cognoscet, quantum amor carnis nostræ, & fallax pax, quam habemus cum illius concupiscentia fit periculosa nostra salut, quia efficit, ut amittamus omnia fructum laborum, quos pro nobis pafus est Salvador, & meritorum, quoniam his adepitus est. Sed, Divine Salvator, *Ex* sapientia, si quis homines, eosq; ad tuum pertrahis cultum, cur non nascieris, utili, & inter illos? Cur in stabulo nascieris? cur faltem humanam tibi mansioem non eligis? cur adeo inhumana sevis in Corpus tuum? Non ita agis profecto, aut fortuito, aut per infirmitatem; quia ipsa es increata Sapientia, & potentia tua sustinet Mundum. Ita nascieris, quia ita vis; & ea elegis, quæ passaris. Sed cur eligis tantam austerioritatem, tamquam levitatem corporisculos innocentis? Quia videlicet nostra intelligentia, sicut illorum unicum es, verumque remedium. Scis corpus, & carnem nostras esse infelicitum hostes, membrorum legem in nobis contra legem spiritus rebellare, & efficerre, ut jastrum patiatur fractus misericiudiarum tuarum. Excipit carnem tuam, quamvis sit puritas ipsa, ac instruementum infinitorum honorum, que confers nos, eo modo quo ipsi nostram excipere debemus. Heu! quam cacus sum! nisi video, si quid haec me docet. Quam vero miser ego sum, si hoc videntem non padet me blandiri corpori meo, & parcere huic iniunctio fatus meo eu usque, ut illius comoda preferam gloria tua, & ut offendo te, ut illi placeam. Idem.

ubi primus Salvator venti in terram, et iherusalem edit, fuditque lacrimas, & cum aliis faciunt infantes, id quod non magnum est admirationis argumentum vide Filium Dei viventis ita aeternam Sapientiam suam celare, Verbum Divinum obmucicere, Beatorum gaudium lacrimas emittere, & potentiam pannis involutam intra Virginis brachia getari. Tanta hac miracula intuiti obfuscerere debemus: Nam quamvis ille plorat non fecus ac aliis infantes, cauila, lacrimarum eius longissime alia est. Videns fisi demandat provinciam expiationis omnium Mundi scelerum, Mundum ingreditus ad vivum sentit infinitum huic peccatorum numerum, que Sapientia sua finali omnia oculis eius subiiciebat; ut ex eo tempore flere inciperit, & mox vitam suam transegerit in doloribus, & in illis obierit. Haec lacrima pro peccatoribus effusa dignitati perfonz eius conjuncta adeo valuerunt apud Deum Patrem suum, ut illum nobis propitiopre reddiderint, & criminum nostrorum veniam nobis promitterent. Idem.

Stabulum, præsepi, palaeum manipulus, frigidissimum anni tempus, nos concubia, diritus locus, & undequaque patulus; haec sunt Pater æternæ para filio. Tu in cunabula? Fieri ne potest, ut non aliud paratum sit pateretur? Docere vos humiliatorem sub hoc paupere apparatu, quo lepus est: Vestes magnifice, quibus ells induit, alunt non vestram superbiam? Oculos conjicite in pannos, quibus est involutus. Superbia domus, & conclave pretiosus, exornata inflant, ne cor vestrum, ita ut vobismet vos aliquid est perfundatis, & merecamini, ut praeteritis nescitis? Respicite stabulum, ac præsepium, ubi Deus vester in paleis recumbit.

Quam longe alius es ab eo, qui videris, infans Deus! Nequum fatus perficiuntur sibi hominum oculi, ut aliud dignoscant in te, nisi tenui corporealium, infirmum, deliciatum, frigore adfatum, rebus omnibus destitutum, humi jacens inter jumenta, tamquam hominum rejecta; cum nihilominus sis Filius æterni Patris, Splendor glorie, & charactor substantia eius, Deus Infinitus, Omnipotens,

Paragraphus VI.

in statu ad-qua *Æterna utitur Sapientia ad supremam Dei Majestatem honorandam. O nos cacos, qui sensibus tantum dicimus; de rebus judicium serimus ex eo, quod sensus afficit nos. Præterea nostra conformamus judicia cum iis, que in nobis dominantur, cupiditatibus: cumque ea tantum habeamus in pretio, quæ nient, & fulgor quodam oculos nostros perfringunt, magnitudinis idem adnectimus cuiam exteriori pompa; & quidquid ab eadem abhorret, nobis abjectum videtur, & contemptibile. Hoc Iudeos carnales impulit, ut credentes Messiam ad reparandas Israel calamites venientes, appariturum esse in brachio fortis ad illos de servitu ripendendo cum prodigis, quo excederent illa, quæ olim operatus fuerat, cum patres illorum de Ägypti eduxerat captivitate. Sibi persuadebant, cum hic summum honorem præstabilitum esset Deo, appariturum esse cum pompa, quæ digna esset infinita sua majestate, & forte saepe nobis gravis non esset videre hoc pauci probari eam cupiditatem, quo afficiuntur ei rebus, quæ maxime nient. Pudeat vos homines superbos. Sapientia vestra Æterna Sapientia confunditur. Nil fallax hisce præjudicis. Venit Messias ad Irael salvandus, & reparandas injurias, quibus Deus fuit coquinatus. Ideoque apparere debet in hoc statu in speciem adeo contemptibili. Quid Deum ad iracundiam provocat? nisi vider hominem ex divinis manibus egredi dominebamur appetere, obedienti jugum extulerit, creatis rebus inhaerere, cum illius contemptu, a quibus illa creata fuerunt. Nonne fatius erat ad flectendam Dei iure irritatam iracundiam, erexitque illi gloriam restitutandam, nonne inquit fatius erat vias proorsus oppositas sequi? Nonne spectaculum erat dignum Dei magnitudinem videre prostratum coram se, non Angelum quidem, qui in re nihil effet mirum; non hominem, cuius humiliatio minoris adhuc effet facienda, quia nihil ipsum magis effet conformis, sed Deum non est necessitate, sed voluntate humiliatum, & hoc modo humiliatum? Non suppetunt mihi verba, quibus ejus aequaliter humiliationem. Quod prodigium, S. Hieronymus inquit; quem cali, & terra capere nequeunt, & qui omnia replet immensitate sua, stabulo contineri! Ut quod calo non capiebas, & præsepi caperis. P. Masson in Adventus sermone pro die Nativitatis.*

Si Dei humiliatis aliquid est mirabile, & incomprehensible, nomine verum est dicere, hominis cæcitatatem post hoc exemplum, aliquid est mirabilis? Ubi id S. Bernardus animadverit, sancta correptus iracundia his verbis locutus est: *Inlerolando impudentia est, ut ubi se exaltisces magis, vermiculus inferus, & insensibilis.* Pater hic quo ferre nequit animo Fideles se profiteri Dei adeo humiliis discipulis, atque in moribus eorum tantam inventari contradictionem. Succedit ita videns homines conjectari tanta avitatem honores, dignitates, inane gloriaphantasma, quin Dei exemplo vealent deterri. Quod judicium a nobis ferendum est de Mondo, qui spes dehiderium sef atollendi, promovendi fortunas suas, nitendique, tamquam magnarum animalium affectum, tamquam cupiditatem, quæ indiget magnum cor, & magno natum? Idem.

Numquid nobis utilius, & ad coercendam mentis nos foras superbiam, & vanitatem aptius esse potest, quam nos considerare, illum, qui ab Angelis in Cælo adoratur, in terribus nasci voluisse? Deum se de humiliasse ita, ut nos efficeret voluerit sua gloria participes, & nostram induere misericordiam, atque infirmitatem? hominem fieri voluisse, & supremam hanc majestatem, ad cujus pedes, ut inquit Scriptura, Columna esti contraria, & pavens ad natum ejus, (Jobi 26.) venire ut hominibus deversit? Quandoquidem Deus pro nobis hac omnia fecit, quid nobis faciendum non est, ut illi submissiōne, & gratiam animum prosteamur? Quo gaudio debemus amare, amplecti, & adimplere omnia christiani humiliatissima officia? Agnoscamus ergo quam salubris est Doctrina, quam tradit nobis JESUS CHRISTUS per nativitatem suam ante etiam, quam illum verbum valerat proferre. Nascitur pauper, nascitur tamquam hospes in commodato fobi loco; nascitur in stabulo; nascitur in præsepi; nascitur denique summa hyeme; quod S. Lucas significat per haec verba: *Reclinatus est in præsepio, quia non erat ei locus in diversorio.* (Luc. 2.) Poterat ne loqui verbis, quæ melius exprimere possent humiliacionem ejus, cuius majestas cali, terraque gloria constituit? Etenim non dicit solum, locum non suffit in diversorio, fed non suffit locum si, qui profiteret, terram omnem, ejusque plenitudinem, & quidquid in terra est, siuam esse; quod alius Evangelista docet: *In propria venit, & sui cum non recuperans.* (Joann. 1.) Ex Catech. Concilii Tridentini in 3. Artic. Symboli Apoflorum.

Debemus JESU CHRISTO in Bethleemito stabulo, amorem tenerum, considerare statum, in quo seipsum pro nobis collocavit. Tenerum, inquam, amorem; nec scio enim, quinam celestini fulgor nobis familiaritatem cum Domino veter, ubi illum in gloria sue splendore constero. Magnitudo perfectionum illius perfringit me, & sepe in admiratione convertit primos mei amoris conatus. Ubi illum in calo contemplor, video illum ita a me

scire, nascitur noſt̄, & filer. Non ita Mundus couluevit, qui vult, ut omnes de se, deque sua gloria loquantur. Sequitur Sanctus exhibere Deum hunc nascitatem tamquam judicem Mundus per stabulum, a quo recipitur, & qui illi est loco palatii. Quid ergo, inquit, stabulum elegit ille, cuius est universus orbis terrarum. Quorum itudini ut ferat reprobationis sententiam contra Mundis gloriam, & facili vanitatem condemnet? Idem.

Satis

Plerisque
fideles
arum
mouentur
ex quo
ad eam ne-
cessariam
revertantur.

Satis constat, plerisque Fideles non affici ea veritate,
quam illis hoc stabulum praedicat; quippe modicissimum
quod nos cestiamare pompa, atque nitorem in rebus
omnibus in aedium staurum concilivibus, in eorum supelle-
bitis, in indumentis. Ubinam gentium inventur, qui
velint profundi cordes nostras esse nisi sicut in iis, que

Satis constat, plerisque Fideles non affici ea veritate, quam illis hoc statulum praeditat; quippe modestissimus quisque non cessat amarum pompa, atque nitorem in rebus omnibus in diuini stauri conclavibus, in eorum supelleciis, in indumentis. Ubi nam gentium inventur, qui velint, praefepi fordes normam esse vita sua in his, que ad ipsos pertinent? Satis est interrogamus superbos, & ambitionatos homines, ut sciamus, utrum resperxerint unquam fulgurum, & cetera.

Salvatoris praesep*e* cum voto sibi aliud profructus simile in suo
falte*m* corde adi*c*andi. Ambitione*, aperite nobis cogita-*
*tiones vestras, & quid prafumatis, offendite. Fati*bini,**
*vos ascendere velie*n* altius, quo vobis licet*b*; nullam*e**
*fam*e* dignitatem*, ad quam non contendatis; & nisi pro-**
hibiti fueritis, vos ascensuros eo usque, dum nihil supra**
vos sit; & exultatis*vos probare pofte vestram superbia-*
*hac una ratione, licere videlicet*sua* profere confilia, quo-*
cumque pertingere possunt. Sed si CHRISTUM sequi
*profitemini, iudicium vestrum confutum*e*st, ac reprobatum*ab hoc Homine-Deo, qui natus est in praesepio, qui**
*novissimus, ubi humilius locus*e*st, ubi nasci possunt homi-*
*nes, & Angel*ic* verba vos dannant, abi*vo*s miti*te*nt ad hoc*

Mundus ha- praece illi viulos intantem Deum pannis involutum. *Iam*
in re falli- Argumentatio, qua S. Bernardus uitur, ostenturus Mu-
tur. Mundum a Salvatoris praesepio damaari, pratermitenda non
est: Vel JESUS CHRISTUS fallitur, ait ille, vel Mu-
ndus errat. Atqui fieri non potest, ut sapientia ipsa falla-
tur; oportet igitur Mundum in illusionem versari. Ideoque
si Dei精英 elegit id, quod carnis erat acerbius, fieri ne-
quit; quoniam Mundus errat, quandoquidem querit sem-
per, & ancupatur ea, que sunt flavioria; & si Deus novil-
itas praeulit abjectiones factui, ac celsitudini, quomodo nam
fieri potest, ut Mundus, qui non nisi gloriam inquirat, non
erret, ideoque non dannetur, & reprobutur a Deo, qui
propagatores in Bethlehem itabulum ingredentur,
ibique videnter illum, qui norma eis vita fore contem-
scunt, & subeunt omnia paupertatis incommoda, &
omnium anni temporum favissimum sustineant, videreamus
ne christianam cum ethnica vitam confundi, & Christianos,
qui in corporibus suis gustare tenentur *URBIS CHRISTI*
mortificationem, in voluptatibus, atque deliciis versari?
Si id genus homines spiritu falso in pauperem hunc locum
ingredentur, quid ibi videren, quod favere posset mollisci-
tici, ac desiderio, quod sovent, omnia aliquid voluptati
iporum conferre! Ibique videnter mensas exquisita dapi-
bus opipare intructa? Quid in hoc stabulo nascienter

Deus misericordia & clementia nasci voluit in stabulo, & extrema humiliatio*ta* *Idem*, ubi super commodatum palaeum manipulum jace*t*, confractare paupertatem*ab* iuste*re*, atque illius operem ferat necessitati*per* puerum*qui* clamoribus suis, & per ea omnia, que in illo, & circu*rum* illum videntur, damnat vitam voluptuosam, quam ducunt idem patiens Dei huius cultores. *Idem*, *Quid facies Iesum, si cuius illi feceris?*

tra trahatur: Certum est, non in Evangelio huius est verbum, quod non fit centura, & cupiditatis damnatio, praeseppe Salvatoris illius est reprobationem. Nam quomodo nam Deus frigore contremiscens, nudus in praefatio, non habens, ubi caput reclinet, atque in extrema necessitate potitus; quomodocum, inquam, Deus hic pauper non ferret damnationis sententiam in ditis, qui nullos cancellos stant inexplicabilis decideris suis, quibus peritura congerunt bona; que mergunt homines in infernum? (3 ad Timotheum. 6.) Tandem enim serius confidendum est, Deum, qui regula, & exemplum est vita nostra, vita sua initium facere voluisse per damnationem cupiditatis divitiarum. Ita infans hic in paleis jacente, quamvis murus, loquitur, & arcet esse omnes avos, & crudelias, qui pauperum sanguinem exugunt, ut audiare ex ipsis ore predictum lumen, quasi dicere illis: Ego sum Rex Vester, igitur votum, mihi conservare debetis. Ego sum pauper: & in mundum veni mortalium pauperissimus. Vobis igitur vivendum est

Vulgata est apud Ethnicos sententia, si virtus leipsum posset ostendere, virtus haec adeo digna estimatione nostra longe alios in nobis sensus excutitum ab iis, quos tamquam eis crede possunt ea, sed nobis tribuantur praecepta. Deus autem noscere, quod sensus homini conagens, sensibus subiectus virtutum hanc adeo exiamim, ac desiderabim; huius igitur vivens imago fuit, vel dicunt potius exemplar, ipsa enim virtus in illo loquebatur. & asperbar in ipso;

Saluator
gauſſens da-
cauit immo-
talia deſtitu-
tia collin-
gendi bona
gerituta. Audiamus mutum hoc Verbum, quod de praefatio iudi-
cans Mundum terra divites exprobaret, qui horrent pa-
pertate, & divitias deerent. Hoc stabulum, in quo
me videbis, dannat incompositam hanc cupiditudinem pre-
dias fertur alii cumplandi; & profert aduersitas vos terribi-
le hoc iudicium, quod posui in ore aliquius ex numero Pro-
phetarum meorum: *Va, qui coniungitis dominum ad dominum,*
& agnum agno copulatis. *Nunquid habitabitis follis in mediocri-*
te? (Isaia 5.) Pauperes, & nuditas mea, quam videtis in
hoc stabulo, nonne iudicat, nonne dannat senora, & rapi-
nas vestras, quibus locupletamini, explopiando pauperes?
Quid? ergo nudus, & rebus omnibus destitutus venui, ut
vos *Salvatores faciam:* nos autem furie, atra latrocine,
vel si mavis, virtus, & christiana sanctitas non aliud erat,
quam ipse. Manus nostra atrectaverunt illam, dicebat
S. Joannes; aures nostra illius praecepta audierunt, &
oculi nostri viderunt illius vestigia: *Quod audi-vidimus, quod*
vidimus, & manus nostra conceperaverunt. Vidimus illum na-
scientem in stabulo, jacentem in praefatio, orantem in
solitudine, integras noctes traducentem in iugi oratione;
vidimus illum cum nobis conversantem, jejunantem, pa-
tientem, & in omnibus tribumentis aquifimam, simulque
dictinfirmam ianam Evangelica perfectionis, virtutis,
& sanctitatis: *Quod audi-vidimus, quod vidimus, & manus*
nossa conceperaverunt. Ibidem.

vos talios raciam; vos autem fortis; atque latrocinis
auti fularii vulpis. Non igitur fatis condemnat vos pa-
upertas mea? & alibi petenda vobis sunt excusationes ve-
strarum iniustiarum, & concusionum? Quis alias Doctor
vobis confundens est prater me, & paupertas mea in hos
statibus? Num exspectabitis illam rapinis vestris suffraga-
turam? vel fatalem futurum, ut convebeat licet quibuslibet
dam, que caca cupiditas vestra excusare contendit? Possum
ne ex novissima hominis Dei paupertate cupientis salvo
facere divites, & pauperes, sed divites per spiritum pa-
upertatis; possumne, inquam, ex tali paupertate emanare
monita, confilia, & iudicia, qua hac eadem possidente
cum terra huius bonorum desideria non exterminent? Sed
iudee aliocun potest emanare propter terribiles condemna-
tiones iniustiarum; qua dabitibus perpetuan? *Iudee.*
Liceat per vos mihi maximus momenti questionem pro-
pore, ad cuius disceptationem non admodum magno opus
est studio; si Dei Filius, exempla sua conferat opulentiam,
si pro calamito statu, in quo natus est, apparuit
in folio, & in rerum omnium affluentia, terrenis cu-
mulus opibus, illuc congerendis, servantis, augendis
quod intentus, quero ex vobis, utrum amplius in horrore
haberetis hanc ipsam paupertatem, ad quam se rediget?
Si illam humanam appetitis fortunam; num majori sollici-
tudine illa conquereretur; nam major ad illum adquirendum
cura adhiberetur; num vehementius mortales agitarentur?
Hoc a vobis quero; & infatibilis hac fames, hac, quo
vos vorat cupiditas, magis ne posset inflammat? *Iudee.*
Si Deus quem colimus facinet, conficiat etiam electione sua ambi-
tus: si name filiorum in honore.

*litudinem, si natus fuisset in honoribus, atque vixisset in splen-
quari pot*

Paragraphus VI.

dore, & fatu, dico mihi, utrum major impenderetur cura, ut progeteremur, atque inter ceteros emicaremus; utrum prionores effemis ad iram, & ultionem, utrum am-
bitiosi honores appeteremus, utrum laudes, ac ianachura
acupesceremus; utrum majori nisi contenderemus pa-
ribus procedere, competentes de ponte desiceremus; denique
utrum fulgidae dignitatis, ac provincias ambiremus? Di-
cito mihi, possum ne longius prochii chimericas magnitudi-
nis idex, ac sece attollendi defidera, semperque altius
ascendendi, & nunquam settentras has cohibendi cupidita-
tes, quibus nihil unquam satisfacere potest? Similiter si
animarum Salvator volupates conserfaret, & non secus ac
falla Echinoformum suminas, volupates ipsas in Religionis
articulum convertifet; si quasvisiter ibi tranquillam pro-
rare forsan, et docifiet nos in vita molti omnia gustare
obligemus, nra... auer... a... in l...ia

oblectacione vita ; penes vos esto iudicium ; nunquid majori sollicitudine laboraremus ad omnia nostra conditionis commoda procuranda ? Num plures haberentur societates, cestusque ad ludos exercendos , ad obscenula spectacula, ad festos dies celebrandos ? Nunquid major videtur in vestibus luxus, in cosmis flumplius, in omni denique galitatis genere effusio ? Penes vos esto iudicium . Quid addi potest hinc corporis nostri cura , que nonnumquam tota est mentis. remorificare occupationem ? *Idem*

Dei filii omnis-
tis omnibus
malis no-
mena
dicit,
ut no-
mena
deinde
cur.

S. Augustini hac de re sententia fedulo est perpendenda. Oportuit, inquit ille, ut tantus accederet Medicus, qui superiori, caelestis virtute opus erat, ut tantus curatur agrotus. *Magnus de Calo venit Medicus, quia magna tera Jacobus agrotus.* Deus ergo de Calo descendit; beatam reliquit sedem aeterna felicitatis, in hac lacrimorum, ac miseriariarum vallim descendentes. Amor fuis adhuc longius illum proxexit. Se de omnibus malis nostris subiectit. Admirabile, & ineffabile remedium! S. Augustinus exclamat: *o admirabile, & insuffabile genus medicinae, per quod volunt Medicus agrotus, ut agros sanaret!* Quis crederet voluisse Deum in se peccatum subficiere, ut fallos faceret peccatores? *Eger Medicum convenire non poterat;* Medicus *Egrum convenienti. Iste ad agrotum venit Medicus.* P. Girensi.

Beatus Fidelis, qui follemini hoc die affequitur, quantum potest spiritum Sanctorum Patriarcharum, & cum Ecclesia canit: *O sapientia, qua ex ore Altissimi videntur!*
non minni exultationis, atque praetextis locum auferies! O argumentum nimis validum, quod mihi in omnem obiectum eternitatem! *Ideas.*
Ne misericordia Mundus regat!

attengit a fine usque ad finem ; fortis , suauiterque , dispositus omnia , veni ad decadum nos vici salutis ! (Ezecl. 24.) O Adam , & Dux Domus Israhel , qui Moysi in tene flammis rubi apparisti (Exod. 3.) & ei in Sina legem dixisti ; (Id. 19.) veni ad liberandum nos in brachio extenso ! O radix Jesse , (Isaia 11.) qui fas te signum populorum , super quem continebant reges tuum , quem gemitus deprecabantur : veni ad liberandum nos , & gemitus tollat ! O clavis David , & sceptrum Domini Israhel , qui apertis , & nemo claudit , claudis , & nemo spernit ; veni , & eas vniuersitatem de domo carceris , sedemem in tenbris , & umbra mortis ! O Oriens , & splendor lucis aeterna , & fili iustitiae ! (Isaia 9.) veni , & illumina . . . tenbris , & globo mortis ! O rex genitum , & desideratus eunum , (Lucas 1.) lapilli angustioris facis utraque unum ; (1. Petri 2.) veni , & salvo ho- minem , quem de limo formasti ! O Emmanuel Rex , & le- gifer noster , expiatorio Genitium , & Salvator eunum , veni ad salvandum nos , Domine Deus noster ! Abbas de Jarry in Ser- mone de Annunciatione.

Ne miseretur Mundi principes horrentes has intuitu im- agines paupertatis , & humilitatis , quarum illis proponuntur exempla in incunabulis Salvatoris . In hice virtutibus duo sunt , pars interior , exteriorque . Quazam est pars exterior , & corpus paupertatis , & humilitatis ? Est recte abrenunciare divitias , ac dignitatem ; sed quae pars interior , & spiritus harum virtutum ? est cor avellere ac his honoribus , arque opibus , quin corum luce perfringamus , eorumque possefitione intemperiam . IESUS CHRISTUS non precipit wobis divites , ut exteriorum paupertatis , & humilitatis partem exercatis iusta exempla (ta , vel , ut , etc.) . . . ut , digestibutis , divitissimum velris abrenunciatis . Sufficit illi pars interior , & spiritus harum virtutum ; sufficit vos nimis horum bonorum affectum moderari , & sub honore velutrosum nitor cordis humilitatem tueri . Breviter sermone pro die Nativitatis Domini , in Adventu .

Audite IESUM CHRISTUM , qui jam clamans exemplo , fiet quod predicatorius est verba . Accedite ad eum , invenientur.

Quemadmodum S. Chrysostomus de Celsis ait, illos enarrare nos Dei gloriam per syderam, tamquam per tot ora, cibis nostris prædicantia: ita Deus, ut nos edoceret, occulit nostris loqui voluit, & Verbum suum nobis videndum exhibere. Ita Pastores, qui ab Angelis admoniti fuerunt eo momento; quo Deus nobis locutus est in profundo nostis silentio, in quo eternum hoc Verbum Mundi expositum fuit, dicebant inter se: *Eamus, & videamus hoc Verbum, quod fecit Dominus, & operatus est nobis.* (Lue.2.) Non dicunt illi: *eamus, & audiamus Verbum;* sed *videamus hoc Verbum,* quod continet in se omnia secreta cordis Dei; *eamus, & videamus* eternas cogitationes, quas celabat in se ipso ante ipsam Mundi creationem, & omnibus facultis, quae sunt entia plena. Enim explicata sunt extra ipsum; vult, ut cognoscamus secretia omnia sui cordis confusa, & confusa, ut accedit ad ejus praeplo, quod misericordia eius est veluti cathedra, de qua prædictus JESUS CHRISTUS. Nihil vobis utilius, quam ad illam accedere. Status hic, ad quem suus illum rededit amor, fecum gerit neficio quam propitiam imprefmom. Ab his facrisc incububilis, non fecus a cruce emaciat, neficio quo virtus salutaris, & efficacia, quo nos facit infantes, ut ingredi possimus in regnum calorum. Imitamini, quod ille vivens aliquando fecit in terra, puerum stantem in medio discipulorum. Sancte hoc tempore, quod confratres Ecclesie ad colandam sanctam Incarnationis Verbi puritatem, vobismet oculis fidei reprobantes JESUM CHRISTUM infante in medio veltri: *Ec taciti vobismet dicitte, nisi evaserimus filiales Divino huic pueru, non intrabimus in Regnum calorum.* P. Masson Orator Presbyter, sermones pro die Nativitate Christi T.2.

Nemo unus ignorat, JESUM CHRISTUM esse illum pacis Deum Patriarchis promilium, praeditum a Proptesi, qui venturus erat in Mundum ad reparanda mala, quia peccatum peperit, & qui unus cum Deo in gratiam nos poterat reconciliare. Fili iræ aedaeamus non accederemus infinita Majestate irritata contra polteros Patri regalis, qui contra illius imperia defeccerat? Possumus ne obruti pondere iniquitatum nostrarum, possumus inquam, oculos in Calum attollere, imploraturi opem, & misericordiam illius? Sed quamvis hoc nobis per illius gratiam facere licuerit, potuisse nos eum placare justitiam? Nobis opus erat Mediatoris, qui Deo dignos nocentes salvos faciens, Iesu iusta tueretur; & hic erat JESUS CHRISTUS. Venit illi optatum habere pacem procuraturus, quam se impetraturum certo certius noverat. Etenim poterat ne Deus hic Magnus, quamvis terribilis, non audire dictum filium. Contra